

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ψαλλομένου εν πάση περιστάσει και θλίπει ψυχής.

Ποίημα θεοστήρικτου μοναχού.

κατ' άλλους δέ, Θεοφάνους.

Ευλογήσαντος του ιερέως λέγομεν τον παρόντα ψαλμόν.

Ψαλμός ρμβ' (142)

Κύριε εισάκουσον της προσευχής μου, ενώπισαι την δέησίν μου εν τη αληθεία σου, εισάκουσον μου εν τη δικαιοσύνη σου. Και μή εισέλθης εις κρίσιν μετά του δούλου σου, ότι ου δικαιθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών. Ὅτι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου. Εταπείνωσε εις γήν την ζωήν μου. Εκάθισέ με εν σκοτεινοῖς ως νεκρούς αιώνας, και ηκηδίασεν επ' εμέ το πνεύμα μου, εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων, εμελέτησα εν πάσι τοις ἔργοις σου, εν ποιήμασι των χειρών σου εμελέτων. Διεπέτασα προς σε τας χείρας μου, η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι. Ταχύ εισάκουσόν μου, Κύριε, εξέλιπε το πνεύμα μου. Μή αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκκον. Ακουστόν ποιήσόν μοι το πρωί το ἔλεός σου, ότι προς σε ήρα την ψυχήν μου. Εξελού με εκ των εχθρών μου, Κύριε, προς σε κατέφυγον, δίδαξόν με του ποιείν τό θέλημά σου, ότι σύ εί ο Θεός μου. Το πνεύμα σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία, ἔνεκεν του ονόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Εν τη δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου, και εν τω ελέει σου εξολοθρεύσεις τους εχθρούς μου, και απολείς πάντας τους θλίβοντας την ψυχήν μου, ότι εγώ δούλος σου ειμί.

Θεός Κύριος (2;)

Τη Θεοτόκω εκτενώς νυν προσδράμωμεν, αμαρτωλοί και ταπεινοί και προσπέσωμεν, εν μετανοία κράζοντες εκ βάθους ψυχής. Δέσποινα βοήθησον, εφ ημίν σπλαγχνισθείσα, σπεύσον απολλύμεθα υπό πλήθους πταισμάτων. Μη αποστρέψης σους δούλους κενούς. Σε γαρ και μόνην ελπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα. Το αυτό. Και νύν.

Ου σιωπήσωμεν ποτε Θεοτόκε, τας δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι. Ειμή γαρ συ προίστασο πρεσβεύουσα, τις ημάς ερρύσατο, εκ τοσούτων κινδύνων; τις δε διεφύλαξεν, εως νυν ελευθέρους; ουκ αποστώμεν Δέσποινα εκ σου. Σους γαρ δούλους σώζεις αεί εκ παντοίων δεινών.

Ψαλμός ν' (50)

Ελέησον με ο Θεός, κατά το μέγα έλεός σου και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειπον το ανόμημά μου. Επί πλείον πλύνον με από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισον με. Ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω, και η αμαρτία μου ενώπιον μου εστί διά παντός. Σοι μόνω ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιον σου εποίησα, όπως αν δικαιωθής εν τοις λόγοις σου, και νικήσης εν τω κρίνεσθαί σε. Ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησε με η μήτηρ μου. Ιδού γαρ αλήθειαν ηγάπησας, τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας σου εδήλωσάς μοι. Ραντιείς με υσώπω και καθαρισθήσομαι, πλυνείς με, και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιείς μοι αγαλλίασιν και ευφροσύνην, αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον το πρόσωπον σου από των αμαρτιών μου, και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός, και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοις εγκάτοις μου. Μη απορρίψης με από του προσώπου σου, και το Πνεύμα σου το άγιον μη αντανέλης απ' εμού. Απόδος μοι την αγαλλίασιν του σωτηρίου σου και πνεύματι ηγεμονικώ στήριζόν με. Διδάξω ανόμους τας οδούς σου, και ασεβείς επί σε επιστρέψουσι. Ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός, ο Θεός της σωτηρίας μου, αγαλλιάσεται η γλώσσα μου την δικαιοσύνην σου. Κύριε τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεί την αίνεσιν σου. Ότι ει ηθέλησας θυσίαν, έδωκα άν, ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις. Θυσία τω Θεώ πνεύμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουδενώσει. Αγάθυνον, Κύριε, εν τη ευδοκία σου την Σιών, και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν και ολοκαυτώματα, τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριον σου μόσχους.

Υγράν διοδεύσας ωσει ξηράν, και την Αιγυπτίαν, μοχθηρία διαφυγών, ο Ισραηλίτης ανεβόα. Τω λυτρωτή και θεώ ημών άσωμεν.

Τροπάρια.

Πολλοίς συνεχόμενος πειρασμοίς, προς σε καταφεύγω, σωτηρίαν επιζητών. Ω Μήτηρ του Λόγου και Παρθένε, των δυσχερών και δεινών με διάσωσον.

Παθών με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς αθυμίας εμπίπλωσαί μου την ψυχὴν. Ειρήνευσον Κόρη τη γαλήνη, τη του Υιού και Θεού σου Πανάμωμε.

Σωτήρα τεκούσαν σε και Θεόν, δυσωπώ Παρθένε, λυτρωθήναι με των δεινών. Σοι γαρ νυν προσφεύγων ανατεινώ, και την ψυχὴν και την διάνοιαν.

Νοσούντα το σώμα και την ψυχὴν, επισκοπῆς θείας, και προνοίας της παρά σου, αξίωσον μόνη Θεομήτορ, ως αγαθή αγαθού τε λοχεύτρια.

Ωδή γ/. Ο Ειρμός.

Ουρανίας αφίδος, οροφουργέ Κύριε, και της Εκκλησίας δομήτορ, συ με στερέωσον, εν τη αγάπη τη σή, των εφετών η ακρότης, των πιστών το στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Προστασίαν και σκέπην, ζωῆς εμῆς τίθημι, σε Θεογεννήτορ Παρθένε. Σύ με κυβέρνησον, προς τον λιμένα σου, των αγαθών η αιτία, των πιστών το στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ικετεύω Παρθένε, τον ψυχικόν τάραχον, και της αθυμίας την ζάλην, διασκεδάσαι μου. Συ γάρ Θεόνυμφε, τον αρχηγόν της γαλήνης, τον Χριστόν εκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ευεργέτην τεκούσα, τον των καλών αίτιον, της ευεργεσίας τον πλούτον, πάσιν ανάβλυσον. Πάντα γαρ δύνασαι, ως δυνατόν εν ισχύϊ, τον Χριστόν κυήσασα, θεομακάριστε.

Χαλεπαίς αρρωστίαις, και νοσεροίς πάθεσιν, εξεταζομένω Παρθένε, σύ μοι βοήθησον. Των ιαμάτων γάρ, ανελλιπή σε γινώσκω, θησαυρόν πανάμωμε, τον αδαπάνητον.

Διάσωσον από κινδύνων τους δούλους σου Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν εις σε καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος και προστασίαν.

Επίβλεψον εν ευμενεία πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμὴν χαλεπήν του του σώματος κάκωσιν, και ίασαι της ψυχῆς μου το άλγος.

Και μνημονεύει ο Ιερεύς εκείνων, δι' ους η Παράκλησις τελείται. Μετά την δέησιν, το επόμενον Κάθισμα.

Κύριε ελέησον ιε/

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τα ἄνω ζητώ.

Πρεσβεία θερμή, και τείχος απροσμάχητον, ελέους πηγή, του κόσμου καταφύγιον, εκτενώς βοώμεν σοι. Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, και εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς, η μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

Εισακήκοα Κύριε, της οικονομίας σου το μυστήριον. Κατενόησα τα έργα σου, και εδόξασα σου την θεότητα.

Τροπάρια

Των παθών μου τον τάραχον, η τον κυβερνήτην τεκούσα Κύριον, και τον κλύδωνα κατεύνασον, των εμών παισμάτων Θεονύμφευτε.

Ευσπλαχνίας την άβυσσον, επικαλουμένω της σης παράσχου μοι, η τον εύσπλαχνον κυήσασα, και Σωτήρα πάντων των υμνούντων σε.

Απολαύοντες πάναγνε, των σων δωρημάτων ευχαριστήριον, αναμέλπομεν εφύμνιον, οι γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οι ελπίδα και στήριγμα, και της σωτηρίας τείχος ακράδαντον, κεκτημένοι σε πανύμνητε, δυσχερείας πάσης εκλυτρούμεθα.

Ωδή ε'. Ο Ειρμός.

Φώτισον ημάς, τοις προστάγμασί σου Κύριε, και τω βραχίονί σου τω υψηλώ, την σην ειρήνην παράσχου ημίν φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἐμπλησον Αγνή, ευφροσύνης την καρδίαν μου, την σην ακήρατον διδούσα χαράν, της ευφροσύνης η γεννήσασα τον αίτιον.

Λύτρωσαι ημάς, εκ κινδύνων Θεοτόκε αγνή, η αιωνίαν τεκούσα λύτρωσιν, και την ειρήνην την πάντα νούν υπερέχουσαν.

Λύσον την αχλύν, των παισμάτων μου Θεόνυμφε, τω φωτισμώ της σης λαμπρότητος, η φώς τεκούσα το θείον και προαιώνιον.

Ίασαι Αγνή, των παθών μου την ασθένειαν, επισκοπής σου αξιώσασα, και την υγείαν τη πρεσβεία σου παράσχου μοι.

Ωδή στ'. Ο Ειρμός.

Την δέησιν, εκχεώ προς κύριον, και αυτώ απαγγελώ μου τας θλίψεις, ότι κακών η ψυχή μου επλήσθη, και η ζωή μου τω άδη προσήγγισε. Και δέομαι ως Ιωνάς. Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε.

Τροπάρια.

Θανάτου και της φθοράς ως έσωσεν, εαυτόν εκδεδωκώς τω θανάτω, την τη φθορά και θανάτω μου φύσιν, κατασχεθείσαν παρθένε δυσώπησον, τον Κύριόν σου και Υιόν, της εχθρών κακουργίας με ρύσασθαι.

Προστάτην σε, της ζωής επίσταμαι, και φρουράν ασφαλεστάτην Παρθένε, των πειρασμών διαλύουσαν όχλον, και επηρείας δαιμόνων ελαύνουσα. Και δέομαι δια παντός. Εκ φθοράς των παθών μου ρυσθήναι με.

Ως τείχος, καταφυγής κεκτήμεθα, και ψυχών σε παντελή σωτηρίαν, και πλατυσμόν εν ταις θλίψεσι Κόρη, και τω φωτί σου αεί αγαλλόμεθα. Ώ Δέσποινα και νυν ημάς, των παθών και κινδύνων διάσωσον.

Εν κλίνη νυν, ασθενών κατάκειμαι, και ουν έστιν ίασι τη σαρκί μου. Αλλ' η θεόν και σωτήρα του κόσμου, και τον λυτήρα των νόσων κυήσασα, σου δέομαι της αγαθής. Εκ φθοράς νοσημάτων ανάστησον.

Διάσωσον από κινδύνων τους δούλους σου Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν εις σε καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος και προστασίαν.

Άχραντε, η διά λόγου τον λόγον ανερμηνεύτως, επ' εσχάτων των ημερών τεκούσα δυσώπησον, ως έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Ο ιερεύς μνημονεύει ως δεδήλωται. Μετά την εκφώνησιν.

Κοντάκιον 'Ηχος β'.

Προστασία των Χριστιανών ακαταίσχυντε, μεσιτεία προς τον Ποιητήν αμετάθετε, μη παρίδης αμαρτωλών δεήσεων φωνάς. Αλλά πρόφθασον ως αγαθή, εις την βοήθειαν ημών, των πιστώς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εις

πρεσβείαν, και σπεύσον εις ικεσίαν, η προστατεύουσα αεί, Θεοτόκε των τιμώντων σε.

Είτα το α' αντίφωνον των Αναβαθμών του δ' ήχου.

Εκ νεότητός μου, πολλά πολεμεί με πάθη. Αλλ' αυτός αντιλαβού, και σώσον Σωτήρ μου (δίς).

Οι μισούντες ιών, αισχύνθητε από του Κυρίου, ως χόρτος γαρ πυρί, έσεσθε απεξηραμμένοι (δίς)

Δόξα.

Αγίω Πνεύματι, πάσα ψυχή ζωούται, και καθάρσει υφούται, λαμπρύνεται, Τη Τριαδική Μονάδι, ιεροκρυφίως.

Και νύν.

Αγίω Πνεύματι, αναβλύζει τα της χάριτος ρεϊθρα, αρδεύοντα, άπασαν την κτίσιν, προς ζωογονίαν.

Και ευθύς το προκείμενον.

Μνησθήσομαι του ονόματός σου εν πάση γενεά και γενεά.

Στίχ. Άκουσον, θύγατερ, και ιδε, και κλίνον το ούς σου, και επιλάθου του λαού σου, και του οίκου του πατρός σου, και επιθυμήσει ο βασιλεύς του κάλλους σου.

Ευαγγέλιον.

Εκ του κατά λουκάν (κεφ. α' 39).

Εν ταις ημέραις εκείνας, αναστάσα Μαριάμ, επορεύθη εις την ορεινήν μετά σπουδής εις πόλιν Ιούδα. Και εισήλθεν εις τον οίκον Ζαχαρίου και ησπάσατο την Ελισάβετ. Και εγένετο, ως ήκουσεν η Ελισάβετ τον ασπασμόν της Μαρίας, εσκίρτησε το βρέφος εν τη κοιλία αυτής. Και επλήσθη Πνεύματος αγίου η Ελισάβετ και ανεφώνησε φωνή μεγάλη και είπεν. Ευλογημένη συ εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου. Και πόθεν μοι τούτο, ίαν έλθη η μήτηρ του Κυρίου μου πρός με; Ιδού γάρ, ως εγένετο η φωνή του ασπασμού σου εις τα ώτα μου, εσκίρτησε το βρέφος εν αγαλλιάσει εν τη κοιλία μου. Και μακαρία η πιστεύσασα ότι έσται τελείωσις τοις λελαλημένοις αυτή παρά Κυρίου. Και είπε Μαριάμ. Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριον και ηγαλλίασε το πνεύμα μου επί τω Θεώ τω σωτήρι μου. Ότι επέβλεψε επί την ταπείνωσιν της δούλης αυτού. Ιδού γαρ από του νυν μακαριούσι με πάσαι αι γενεαί. Ότι εποίησέ μοι

μεγαλεία ο Δυνατός και άγιον το όνομα αυτού. Έμεινε δε Μαριάμ συν αυτή
ωσει μήνας τρεις και υπέστρεψεν εις τον οίκον αυτής.

Δόξα. Ήχος β΄.

Πάτερ Λόγε Πνεύμα, Τριάς η εν Μονάδι, εξάλειψον τα πλήθη, των εμών
εγκλημάτων.

Και νύν.

Ταις της Θεοτόκου, πρεσβείας ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη, των εμών
εγκλημάτων.

Είτα. Ελέησον με ο Θεός, κατά το μέγα έλεός σου, και κατά το πλήθος των
οικτιρμών σου εξάλειψον το ανόμημά μου.

Ήχος πλ. Β΄. Όλην αποθέμενοι.

Μη καταπιστεύσης με, ανθρωπίνη προστασία, παναγία Δέσποινα, αλλά
δέξαι δέησιν του ικέτου σου. Θλίψις γαρ έχει με, φέρειν ου δύναμαι, των
δαιμόνων τα τοξεύματα. Σκέπην ου κέκτημαι, ουδέ που προσφύγω ο
άθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, και παραμυθίαν ουκ έχω πλην σου.
Δέσποινα του κόσμου, ελπίς και προστασία των πιστών, μη μου παρρίδης
την δέησιν. Το συμφέρον ποιήσον.

Ουδείς προστρέχων επί σοι, κατησχυμμένος από σου εκπορεύεται, αγνή
Παρθένε θεοτόκε. Αλλ' αιτείται την χάριν, και λαμβάνει το δώρημα, προς
το συμφέρον της αιτήσεως.

Μεταβολή των θλιβομένων, απαλλαγή των ασθενούντων υπάρχουσα,
Θεοτόκε Παρθένε, σώζε πόλιν και λαόν, των πολεμουμένων η ειρήνη, των
χειμαζομένων η γαλήνη, η μόνη προστασία των πιστών.

Ο ιερεύς.

Σώσον ο Θεός τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου.
Επίσκεψαι τον κόσμον σου εν ελέει και οικτιρμοίς. Υψωσον κέρας
Χριστιανών ορθοδόξων και κατάπεμψον εφ' ημάς τα ελέη σου τα πλούσια.
Πρεσβείαις της παναχράντου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου
Μαρίας. Δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού. Προστασίαις των
τιμίων επουρανίων δυνάμεων ασωμάτων. Ικεσίαις του τιμίου και ενδόξου

προφήτου, Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου. Των αγίων ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων. Των εν αγίοις πατέρων ημών, μεγάλων ιεραρχών και οικουμενικών διδασκάλων Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου. Του εν αγίοις πατρός ημών Νικολάου, αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας, του θαυματουργού. Των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων. Των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών. Των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, του αγίου (της ημέρας), και πάντων σου των Αγίων. Ικετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε. Επάκουσον ημών των αμαρτωλών δεομένων σου και ελέησον ημάς.

Κύριε ελέησον ιβ'. Μετά δε το Ελέει και οικτιρμοίς, αποπληρούμεν τας λοιπάς ωδάς του κανόνος.

Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

Οι εκ της Ιουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες εν Βαβυλώνι ποτέ, τη πίστει τη Τριάδος, την φλόγα της καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες. Ο των πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εἶ.

Τροπάρια.

Την ημών σωτηρίαν, ως ηθέλησας Σώτερ οικονομήσασθαι, εν μήτρα της Παρθένου, κατώκησας τω κόσμω, ἦν προστάτιν ανέδειξας. Ο των πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εἶ.

Θελητήν του ελέους, ὄν εγέννησας Μήτηρ αγνή δυσώπησον, ρυσθήναι των παισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τους εν πίστει κραυγάζοντας. Ο των πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εἶ.

Θησαυρόν σωτηρίας, και πηγὴν αφθαρσίας, την σε κυήσασαν, τοις κραυγάζουσιν ἔδειξας. Ο των πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, και ψυχῶν αρρωστίας. Θεογεννήτρια, των πόθω προσιόντων, τη σκέπη σου τη θεία, θεραπεύειν αξίωσον, η τον Σωτήρα Χριστόν, ἡμῖν αποτεκούσα.

Ωδή η'. Ο Ειρμός.

Τον Βασιλέα, των ουρανῶν ὄν υμνοῦσι, στρατιαὶ των Αγγέλων υμνεῖτε, και υπερψοῦτε, εις πάντας τους αιώνας.

Τροπάρια.

Τους βοηθείας, της παρά σου δεομένους, μη παρίδης Παρθένε υμνούντας, και υπερυψούντας, σε Κόρη εις αιώνας.

Των ιαμάτων, το δαυιλές επιχέεις, τοις πιστώς υμνούσι σε Παρθένε, και υπερυψούσι, τον άφραστόν σου τόκον.

Τας ασθeneίας μου, της ψυχής ιατρεύεις, και σαρκός τας οδύνας Παρθένε. Όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τους αιώνας.

Ωδή θ/. Ο Ειρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σε ομολογούμεν, οι διά σου σεσωσμένοι Παρθένε Αγνή, σύν ασωματίοις χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Τροπάρια

Ροήν μου των δακρύων, μη αποποιήσης, η τον παντός εκ προσώπου παν δάκρυον, αφηρηκότα Παρθένε, Χριστόν κυήσασα.

Χαράς μου την καρδιαν, πλήρωσον Παρθένε, η της χαράς δεξαμένη το πλήρωμα, της αμαρτίας την λύπην εξαφανίσασα.

Λιμήν και προστασία, των σοί προσφευγόντων, γενού Παρθένε και τείχος ακράδαντον, καταφυγή τε και σκέπη και αγαλλίαμα.

Φωτός σου ταίς ακτίσι, λάμπρυνον παρθένε, το ζοφερόν της αγνοίας διώκουσα, τους ευσεβώς Θεοτόκον σε καταγγέλλοντας.

Κακώσεως εν τόπω, τω της ασθeneίας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, εξ αρρωστίας εις ρώσιν μετασκευάζουσα.

Και ευθύς το Άξιον εστιν ως αληθώς.

Και θυμιά ο ιερεύς το θυσιαστήριον και τον ναόν, ή τον οίκον, όπου ψάλλεται η Παράκλησις, και ημείς ψάλλομεν τα παρόντα Μεγαλυνάρια.

Την υψηλοτέραν των ουρανών, και καθαρωτέραν, λαμπηδόνων ηλιακών, την λυτρωσαμένην, ημάς εκ της κατάρας, την Δέσποιναν του κόσμου, ύμνοις τιμήσωμεν.

Από των πολλών μου αμαρτιών, ασθeneί το σώμα, ασθeneί μου και η ψυχή. Προς σε καταφεύγω την Κεχαριτωμένην. Ελπής απηλπισμένων, συ μοι βοήθησον.

Δέσποινα και Μήτηρ του Λυτρωτού, δέξαι παρακλήσεις, αναξίων σων
ικετών, ίνα μεσιτεύσης, προς τον εκ σου τεχθέντα. Ω Δέσποινα του κόσμου,
γενού μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι την ωδήν, νύν τη πανυμνήτω, Θεοτόκω
χαρμονικώς. Μετά του Προδρόμου και πάντων των Αγίων, δυσώπει
Θεοτόκε, του οικτειρήσαι ημάς.

Άλα τα χείλη των ασεβών, των μη προσκυνούντων, την Εικόνα σου την
σεπτήν, την ιστορηθείσαν, υπό του Αποστόλου, Λουκά ιερωτάτου, την
Οδηγήτριαν.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς,
οι Άγιοι πάντες, μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις το σωθήναι
ημας.

Είτα. Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ημών, και τα τροπάρια ταύτα.

Ήχος πλ. β/.

Ελέησον ημάς Κύριε, ελέησον ημάς. Πάσης γάρ απολογίας απορούντες,
ταύτην σοι την ικεσίαν, ως Δεσπότη οι αμαρτωλοί προσφέρομεν. Ελέησον
ημας.

Δόξα.

Κύριε ελέησον ημάς. Επί σοί γάρ πεποιθάμεν. Μη οργισθής ημίν σφόδρα,
μηδέ μνησθής των ανομιών ημών. Αλλ' επίβλεψον και νυν ως εύσπλαχνος,
και λύτρωσαι ημάς εκ των εχθρών ημών. Σύ γάρ ει Θεός ημών, και ημείς
λαός σου. Πάντες έργα χειρών σου και το όνομά σου επικεκλήμεθα.

Και νύν. Θεοτόκιον.

Της ευσπλαχνίας την πύλης, άνοιξον ημίν, ευλογημένη Θεοτόκε. Ελπίζοντες
εις σε μή αστοχήσωμεν. Ρυσθείημεν διά σου των περιστάσεων. Σύ γάρ ει η
σωτηρία του γένους των χριστιανών.

Ο ιερεύς: Ελέησον ημάς ο Θεός...

Και μνημονεύσας πάλιν περί ών η Παράκλησις γίνεται, ποιεί την απόλυσιν.
Μετ' αυτήν δέ, ενόσω οι αδελφοί ασπάζονται την εικόνα της Θεοτόκου,
ψάλλονται τα παρόντα τροπάρια.

Ήχος β/. Ότε εκ του ξύλου.

Πάντων προστατεύεις αγαθή, των καταφευγόντων εν πίστει, τη κραταιά
σου χειρί. Άλλην γάρ ουκ έχουμεν, αμαρτωλοί προς Θεόν, εν κινδύνις και

θλίψεσιν, αεί μεσιτείαν, οι κατακαμπτόμενοι, υπό παισμάτων πολλών,
Μήτηρ του Θεού του Υψίστου, όθεν σοι προσπίπτομεν. Ρύσαι, πάσης
περιστάσεως τους δούλους σου.

Όμοιον

Πάντων θλιβομένων η χαρά, και αδικουμένων προστάτις, και πενομένων
τροφή, ξένων τε παράκλησις, και βακτηρία τυφλών, ασθενούντων
επίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη και αντίληψις, και ορφανών βοηθός,
Μήτηρ του Θεού του Υψίστου, συ υπάρχεις Άχραντε σπεύσον, δυσωπούμε
ρύσασθαι τους δούλους σου.

Όχος πλ. δ/.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τας δεήσεις των δούλων σου, και λύτρωσαι ημάς, από
πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Όχος β/.

Την πάσαν ελπίδα μου, εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό
την σκέπην σου.

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΣ

ΠΡΟ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΥ

Ελθόντες εις την τράπεζαν λέγομεν:

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανώ και επί της γής. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δος ημίν σήμερα, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς, από του πονηρού. -- 'Οτι Σού εστιν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΝ

Μετά δε το γεύσασθαι, ανιστάμενοι και τω Θεώ ευχαριστούντες, λέγομεν:

Ευχαριστούμεν σοι, Χριστέ ο Θεός ημών, ότι ενέπλησας ημάς των επιγείων σου αγαθών, μη στερήσης ημάς και της αιωνίου σου βασιλείας, αλλ' ως εν μέσω των μαθητών σου παρεγένου, Σωτήρ, την ειρήνην διδούς αυτοίς, ελθέ και μεθ' ημών, και σώσον ημάς.

ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ

Φάγονται πένητες και εμπλησθήσονται, και αινέσουσι Κύριον οι εκζητούντες αυτόν, ζήσονται αι καρδιαί αυτών εις αιώνα αιώνος.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΦΑΓΕΙΝ

Εύφρανας ημάς, Κύριε, εν τοις ποιήμασι σου και εν τοις έργοις των χειρών σου ηγαλλιασάμεθα. Εσημειώθη εφ' ημάς το φώς του προσώπου σου, Κύριε, έδωκας ευφροσύνην εις τας καρδίας ημών. Από καρπού σίτου, οίνου και ελαίου αυτών ενεπλήσθημεν. Εν ειρήνη επί το αυτό κοιμηθησόμεθα, και υπνώσομεν, ότι συ Κύριε, κατά μόνας επ' ελπίδι κατώκισας ημάς

ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΗ

ΠΡΩΙΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Από του ύπνου εξεγερθείς, εξαναστάς της κλίνης, στήθι μετ' ευλαβείας και φόβου Θεού, ποιήσον το σημείον του τιμίου Σταυρού και ειπέ

Ο Θεός ιλάσθητι μοι τω αμαρτωλώ και ελέησον με.

Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Αμήν.

Δόξα σοι, Χριστέ ο Θεός, η ελπίς ημών, δόξα σοι.

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της αληθείας, ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών, ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος, και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

΄Αγιος ο Θεός, άγιος Ισχυρός, άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (3)

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι. Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών. Δέσποτα συγχώρησον τας ανομίας ημίν. ΄Αγιε επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών, ένεκεν του ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον. Κύριε ελέησον.

Δόξα... Και νύν...,

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανώ και επί της γής. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δος ημίν σήμερα, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς, από του πονηρού.

΄Οτι Σού εστιν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε, ελέησον (12). Δόξα... Και νύν...

Δεύτε, προσκυνήσομεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε, προσκυνήσομεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε, προσκυνήσομεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ελέησον με ο Θεός, κατά το μέγα έλεός σου και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον το ανόμημά μου. Επί πλείον πλύνον με από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισον με. Ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω, και η αμαρτία μου ενώπιον μου εστί διά παντός. Σοι μόνω ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιον σου εποίησα, όπως αν δικαιωθής εν τοις λόγοις σου, και νικήσης εν τω κρίνεσθαί σε. Ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησε με η μήτηρ μου. Ιδού γαρ αλήθειαν ηγάπησας, τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας σου εδήλωσάς μοι. Ραντιείς με υσσώπω και καθαρισθήσομαι, πλυνείς με, και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιείς μοι αγαλλίασιν και ευφροσύνην, αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον το πρόσωπον σου από των αμαρτιών μου, και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός, και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοις εγκάτοις μου. Μη απορρίψης με από του προσώπου σου, και το Πνεύμα σου το άγιον μη αντανέλης απ' εμού. Απόδος μοι την αγαλλίασιν του σωτηρίου σου και πνεύματι ηγεμονικώ στήριζόν με. Διδάξω ανόμους τας οδούς σου, και ασεβείς επί σε επιστρέψουσι. Ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός, ο Θεός της σωτηρίας μου, αγαλλιάσεται η γλώσσα μου την δικαιοσύνην σου. Κύριε τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεί την αίνεσιν σου. Ότι ει ηθέλησας θυσίαν, έδωκα άν, ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις. Θυσία τω Θεώ πνεύμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουδενώσει. Αγάθυνον, Κύριε, εν τη ευδοκία σου την Σιών, και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν και ολοκαυτώματα, τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριον σου μόσχους.

Δόξα... Και νύν...

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων. Και εις ένα κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φώς εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπίσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου, και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα, κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους ουρανούς, και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός, Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Και εις το Πνεύμα το άγιον, το κύριον, το ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το σύν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των προφητών. Εις μίαν, αγίαν, καθολικήν, και αποστολικήν εκκλησίαν. Ομολογώ εν βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

Εξεγερθέντες του ύπνου προσπίπτομέν σοι,

Αγαθέ και των Αγγέλων τον ύμνον βοώμεν σοι, Δυνατέ, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός. Δια της Θεοτόκου ελέησον ημάς.

Δόξα...

Της κλίνης και του ύπνου εξεγείρας με, Κύριε, τον νουν μου φώτισον, και την καρδίαν και τα χείλη μου άνοιξον, εις το υμνείν σε, αγία Τριάς, Άγιος Άγιος, Άγιος εί ο Θεός. Διά της Θεοτόκου ελέησον ημάς.

Και νύν...

Αθρόον ο Κριτής επιλεύσεται, και εκάστου αι πράξεις γυμνωθήσονται, αλλά φόβω κράξωμεν εν τω μέσω της νυκτός, Άγιος, Άγιος, Άγιος ει ο Θεός. Διά της Θεοτόκου ελέησον ημάς.

Κύριε ελέησον (12)

Εκ του ύπνου εξανιστάμενος ευχαριστώ σοι, αγία Τριάς, ότι διά την πολλήν σου αγαθότητα και μακροθυμίαν, ουκ ωργίσθης εμοί τω ραθύμω και αμαρτωλώ, ουδέ συναπόλεσας με ταις ανομίαις μου, αλλ' επιλανθρωπεύσω συνήθως και προς απόγνωσιν κείμενον ήγειράς με εις το ορθρίσαι και δοξολογήσαι το κράτος σου. Και νυν φώτισον μου τα όμματα της Διανοίας, άνοιξον μου το στόμα, του μελετάν τα λόγια σου και συνιέναι τας εντολάς σου και, ποιείν το θέλημά σου, και ψάλλειν σοι εν εξομολογήσει καρδίας και ανυμνείν το πανάγιον όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Σε ευλογούμεν, ύψιστε Θεέ και Κύριε του ελέους, τον ποιούντα αεί μεθ' ημών μεγάλα τε και ανεξιχνίαστα, ένδοξα τε και εξαίσια, ων ουκ έστιν αριθμός, τον παρασχόντα ημίν τον ύπνον εις ανάπαυσιν της ασθενείας ημών, και άνεσιν των κόπων της πολυμόχθου σαρκός. Ευχαριστούμεν σοι, ότι ου συναπόλεσας ημάς ταις ανομίαις ημών, αλλ' επιλανθρωπεύσω συνήθως, και προς απόγνωσιν κειμένους ήγειρας ημάς εις το δοξολογήσαι το κράτος σου. Διό δυσωπούμεν την ανείκαστον σου αγαθότητα, φώτισον ημών τούς της διανοίας οφθαλμούς, και τον νουν ημών εκ του βαρέος ύπνου της ραθυμίας ανάστησον. Άνοιξον ημών το στόμα και πλήρωσον αυτό της σης αιnéσεως, όπως άν δυνηθώμεν απερισπάστως άδειν τε και

ψάλλειν, και εξομολογείσθαι σοι τω εν πάσι και υπό πάντων δοξαζόμενω Θεώ, τω ανάρχω Πατρί, συν τω μονογενεί σου Υιώ και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Υπερένδοξε, αειπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών, και αίτησαι ίνα σώσει διά σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον. Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξον με υπό την σκέπην σου.

Δί' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον ημάς. Αμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ

Μέλλων προσελθῆναι τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις, μετὰ τὴν ἀφ' ἐσπέρας εἰθισμένην Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀποδείπνου, εἰς τέλος τοῦ «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν...», λέγε μετὰ κατανύξεως τὸν παρόντα Κανόνα, οὐ ἢ ἀκροστιχίς κατὰ ἀλφάβητον.

ΚΑΝΩΝ

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ

Ἄρτος ζωῆς αἰωνιζούσης γενέσθω μοι τὸ Σῶμα σου τό ἅγιον, εὐσπλαχνε Κυρίου, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα καὶ νόσων πολυτρόπων ἀλεξητήριον.

Βεβηλωθεὶς ἔργοις ἀτόποις ὁ δαίλαιος, τοῦ σου ἀχράντου Σώματος καὶ θείου Αἵματος ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστέ, τῆς μετουσίας, ἢς με ἀξίωσον.

Θεοτόκιον

Γῆ ἀγαθὴ, εὐλογημένη θεόνυμφε, τὸν στάχυν ἢ βλαστήσασα τὸν ἀγεώργητον, καὶ σωτήριον κόσμῳ, ἀξίωσον με τούτον τρώγοντα σώζεσθαι.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως

Δακρύων μοι παράσχου, Χριστέ, ρανίδας, τὸν ρύπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας, ὡς ἂν εὐσυνειδότως, κεκαθαρμένος, πίστει προσέρχωμαι, καὶ φόβῳ, Δέσποτα, ἐν τῇ μεταλήψει τῶν θείων Δώρων σου.

Εἰς ἀφεσὶν γενέσθω μοι τῶν παισμάτων τὸ ἀχραντὸν σου Σῶμα καὶ θεῖον Αἷμα, εἰς Πνεύματος Ἁγίου τε κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον ζωὴν, φιλάνθρωπε, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτριώσιν.

Θεοτόκιον

Ζωῆς τοῦ ἄρτου τράπεζα, Παναγία, τοῦ ἄνωθεν δι' ἔλεον καταβάντος, καὶ κόσμῳ καινοτέραν ζωὴν διδόντος, καμὲ ἀξίωσον νῦν τὸν ἀνάξιον, μετὰ φόβου γεύσασθαι τούτου καὶ ζήσεσθαι.

Ὡδὴ δ'. Ελήλυθας ἐκ Παρθένου

Ἡθέλησας, δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, πολυέλεε, τυθῆναι ὡς πρόβατον διὰ βροτῶν ἀμαρτήματα. Ὄθεν ἱκετεύω σε καὶ τα ἐμὰ ἐξαλείψαι πλημμελήματα.

Θεράπευσον της ψυχῆς μου τα τραύματα, Κύριε, και ὅλον αγίασον και καταξίωσον, Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω σου του μυστικού θείου Δείπνου ο ταλαίπωρος.

Θεοτόκιον

Ιλέωσαι και εμοί τον εκ σπλάχνων σου, Δέσποινα, και τήρει με ἄρρυπον τον σον ικέτην και ἀμεμπτον, ὅπως εισδεχόμενος τον νοητόν μαργαρίτην αγιάζομαι.

Ωδή ε.' Ο του φωτός χορηγός

Καθώς προέφησ, Χριστέ, γενέσθω δη τω ευτελεί δούλω σου. Και εν εμοί μείνον ως υπέσχου. Ιδού γαρ το Σώμα τρώγω σου το θείον και πίνω το Αίμα σου.

Λόγε Θεού και Θεέ, ο ἀνθραξ γένοιτο του σου Σώματος εις φωτισμόν τω εσκοτισμένω εμοί και καθαρισμόν της βεβηλωθείσης ψυχῆς μου το Αίμα σου.

Θεοτοκίον

Μαρία, Μήτηρ Θεού, της ευωδίας το σεπτόν σκήνωμα, ταις σαις ευχαίς σκεύος εκλογῆς με ἀπέργασαι, ὅπως των Αγιασμάτων μετέχω του τόκου σου.

Ωδή ς.' Εν αβύσσω παισμάτων

Νουν ψυχὴν και καρδίαν αγίασον, Σώτερ, και το σώμα μου, και καταξίωσον ακατακρίτως, Δέσποτα, τοις φρικτοίς μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

Ξενωθείην παθών και της χάριτος σχοίην τε προσθήκην, ζωῆς τε ασφάλειαν, διά της μεταλήψεως των αγίων, Χριστέ, Μυστηρίων σου.

Θεοτόκιον

Θεού Θεός Λόγος ο ἅγιος, ὅλον με αγίασον νυν προσερχόμενον τοις θείοις Μυστηρίοις σου, της αγίας Μητρός σου δεήσεσιν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τα ἄνω ζητῶν

Τον Ἄρτον, Χριστέ, λαβεῖν μη υπερίδης με, το Σῶμα το σόν, και το θείον νυν Αἷμα σου. Των ἀχράντων, Δέσποτα και φρικτῶν Μυστηρίων σου μετασχεῖν τῷ ἀθλίῳ μη εἰς κρίμα μοι γένοιτο. Γένοιτο δέ μοι εἰς ζωῆν αἰώνιον και ἀθάνατον.

Ὡδή ζ. Ἐικόνοσ χρυσῆσ

Πηγὴ ἀγαθῶν ἡ μετάληψις, Χριστέ, των ἀθανάτων σου νῦν Μυστηρίων γεννηθήτω μοι, φῶσ και ζωὴ και ἀπάθεια, και πρὸσ ἀρετῆσ θειοτέρας προκοπῆν και ἐπίδοσιν πρόξενος, μόνε ἀγαθέ, ὅπως δοξάζω σε.

Ρυσθεῖν παθῶν και ἐχθρῶν και ἀναγκῶν και πάσης θλίψεωσ τρόμῳ και πόθῳ προσιῶν τανῦν, μετ' εὐλαβείας, Φιλάνθρωπε, σου τοῖσ ἀθανάτοῖσ και θείοῖσ Μυστηρίοῖσ και ψάλλον σοι. Εὐλογητόσ εἰ, ὁ Θεός, ὁ των Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτόκιον

Σωτήρα Χριστόν ἡ τεκούσα υπέρ νουν, Θεοχαρίτωτε, ἐκδυσωπῶ σε νυν ὁ δούλοσ σου, την καθαρὰν ὁ ἀκάθαροσ, μέλλοντα με νυν τοῖσ Ἀχράντοῖσ Μυστηρίοῖσ προσέρχεσθαι, κάθαρον ὅλον μολυσμοῦ σαρκὸσ και πνεύματοσ.

Ὡδή η. Τον ἐν καμίνῳ του πυρόσ

Των ουρανίων και φρικτῶν και ἀγίων σου, Χριστέ, νῦν Μυστηρίων, και του θείου σου Δείπνου και μυστικοῦ, κοινωνόν γενέσθαι καμὲ καταξίωσον τον ἀπεγνωσμένον, ὁ Θεός ὁ Σωτήρ μου.

Υπὸ την σην καταφυγῶν εὐσπλαχνίαν, Ἀγαθέ, κράζω σοι φόβῳ. Ἐν ἐμοὶ μείνον, Σώτερ, καγῶ, ὡσ ἐφησ, ἐν σοί. Ἰδοῦ γάρ, θαρρῶν τῷ ἐλέει σου, τρώγω σου το Σῶμα και πίνω σου το Αἷμα.

Θεοτοκίον

Φρίττω δεχόμενοσ το πῦρ, μη φλεχθῶ ὡσεὶ κηρόσ και ὡσεὶ χόρτοσ. Ὡ φρικτοῦ Μυστηρίου! Ὡ εὐσπλαχνίασ Θεοῦ. Πῶσ θείου Σώματοσ και Αἵματοσ ὁ πηλόσ μετέχω και ἀφθαρτοποιούμαι;

Ωδή θ.' Ανάρχου γεννήτορος

Χρηστός ἐστί, γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὁ Κύριος. Δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γὰρ πάλαι γενόμενος, ἀπαξ εαυτὸν τε προσάξας ὡς προσφορὰν, Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, αἰὶ σφαιγιάζεται, αἰιάζων τοὺς μετέχοντας.

Ψυχὴν συν τῷ σώματι αἰασθειν, Δέσποτα, φωτισθειν, σωθειν, γενοίμην οἶκος σου, τῆ των Μυστηρίων μεθέξει των ἱερῶν, ἐνοικόν σε ἔχων, συν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ευεργέτα Πολυέλεε.

Ὡς πυρ γενηθήτω μοι, καὶ ὡσεὶ φῶς τὸ Σῶμα σου καὶ τὸ Αἷμα, Σωτήρ μου, τὸ τιμιώτατον, φλέγον αμαρτία τὴν ὕλην, καὶ ἐμπιρῶν παθῶν τας ἀκάνθας, καὶ ὅλον φωτίζον με προσκυνεῖν σου τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον

Θεὸς σεσωμάτῳται ἐκ των ἀγνῶν αἱμάτων σου. Ὅθεν πάσα υμνεῖ σε γενεὰ, δέσποινα. Νῶν τε τὰ πλήθη δοξάζει, ὡς δια τοῦ σαφῶς κατιδόντα τον πάντων δεσπύζοντα οὐσιωθέντα τὸ ἀνθρώπινον.

Καὶ ἀμέσως: Ἄξιον ἐστι... Τρισάγιον... Δόξα..

Καὶ τὰ λοιπὰ του Αποδείπνου καὶ Απὸλυσις.

Τῆ δε ἐπαύριον.

Μετὰ τὴν ἐωθινὴν Ακολουθίαν, λέγε:

Τρισάγιον... Δόξα... Καὶ νυν... Παναγία τριάς... Κύριε ἐλέησον (γ') Δόξα... Καὶ νυν... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σου ἐστιν... Κύριε, ἐλέησον (ιβ') Δόξα... Καὶ νυν... Δεῦτε προσκυνήσωμεν... (γ'), καὶ τοὺς ἐπομένους ψαλμοὺς:

ΨΑΛΜΟΣ ΚΒ' (22)

Κύριος ποιμαίνει με, και ουδέν με υστερήσει. εις τόπον χλόης εκεί με κατεσκήνωσεν. Επί ύδατος αναπαύσεως εξέθρεψέ με. Την ψυχήν μου επέστρεψεν Ωδήγησέ με επί τρίβους δικαιοσύνης ένεκεν του ονόματος αυτού. Εαν γαρ και πορευθώ εν μέσω σκιάς θανάτου, ου φοβηθήσομαι κακά, ότι συ μετ' εμού ει. Η ράβδος σου και η βακτηρία σου, αυτάι με παρεκάλεσαν. Ητοιμάσας ενώπιόν μου τράπεζαν εξ εναντίας των θλιβόντων με. Ελίπανας εν ελαίω την κεφαλήν μου. Και το ποτήριον σου μεθύσκον με ωσει κράτιστον. Και το έλεός σου καταδιώξει με πάσας τας ημέρας της ζωής μου. Και το κατοικείν με εν οίκω Κυρίου εις μακρότητα ημερών.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΓ' (23)

Του Κυρίου η γη και το πλήρωμα αυτής. Η οικουμένη και πάντες οι κατοικούντες εν αυτή. Αυτός επί θαλάσσων εθεμελίωσε αυτήν, και επί ποταμών ητοιμάσεν αυτήν. Τις αναβήσεται εις το όρος του Κυρίου; ή τις στήσεται εν τόπω αγίω αυτού; Αθώς χερσί και καθάρως τη καρδιά, ως ουκ έλαβεν επί ματαίω την ψυχήν αυτού, και ουκ ώμοσεν επί δόλω τω πλησίον αυτού. Ούτος λήφεται ευλογίαν παρά Κυρίου, και ελεημοσύνην παρά Θεού Σωτήρος αυτού. Αύτη η γενεά ζητούντων τον Κύριον, ζητούντων το πρόσωπον του Θεού Ιακώβ. Άρατε πύλας, οι άρχοντες ημών, και επάρθητε, πύλαι αιώνιοι, και εισελεύσεται ο Βασιλεύς της δόξης; Κύριος των Δυνάμεων αυτός εστιν ο Βασιλεύς της δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΕ' (115)

Επίστευσα, διο ελάλησα. Εγώ δε εταπεινώθην σφόδρα. Εγώ είπα εν τη εκστάσει μου. Πας άνθρωπος ψεύστης. Τι ανταποδώσω τω Κυρίω περί πάντων, ων ανταπέδωκέ μοι; Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, και το όνομα Κυρίου επικαλέσομαι. Τας ευχάς μου τω Κυρίω αποδώσω εναντίον Κυρίου ο θάνατος των οσίων αυτού. Ω Κύριε, ότι εγώ δούλος σος και υιός της παιδίσκης σου. Διέρρηξας τους δεσμούς μου. Σοι θύσω θυσίαν αιnéσεως, και εν ονόματι Κυρίου επικαλέσομαι. Τας ευχάς μου τω Κυρίω αποδώσω, εναντίον παντός του λαού αυτού, εν αυλαίς οίκου Κυρίου, εν μέσω σου Ιερουσαλήμ.

Δόξα... Και νυν... Αλληλουΐα (γ'). Κύριε ελέησον (γ')

Και τα παρόντα τροπάρια.

Ἦχος πλ. β΄

Τας ανομίας μου πάριδε, Κύριε, ο εκ Παρθένου τεχθείς, και την καρδιαν μου καθάρισον ναόν αυτην ποιών του αχράντου σου Σώματος και Αίματος. Μη με εξουδενώσης από του σου προσώπου, ο αμέτρητον έχων το μέγα έλεος.

Δόξα...

Εις την μετάληψιν των Αγιασμάτων σου πως αναιδεσθώ ο ανάξιος; Εάν γαρ τολμήσω σοι προσελθείν συν τοις αξίοις, ο χιτών με ελέγχει, ότι ουκ έστι του Δείπνου, καικαθάκρισιν προξενήσω τη πολυαμαρτητώ μου ψυχή. Καθάρισον, Κύριε, τον ρ΄υπον της ψυχής μου και σώσον με, ως φιλάνθρωπος.

Και νυν... Θεοτόκιον

Πολλά τα πλήθη των εμών, Θεοτόκε, παισμάτων. Προς σε κατέφυγον, Αγνή, σωτηρίας δεόμενος. Επίσκεψαι την ασθενούσαν μου ψυχήν, και πρέσβευε τω υιώ σου και Θεώ ημών δοθήναι μοι την άφεσιν, ων έπραξα δεινών, μόνη ευλογημένη.

Τη δε αγία και Μεγάλη Πέμπτη, το παρόν.

Οτε οι ένδοξοι Μαθηταί εν τω Νιπτήρι του Δείπνου εφωτίζοντο, τότε Ιούδας ο δυσσεβής φιλαργυριαν νοσήσας, εσκοτίζετο, και ανομοις κριταίς σε τον δίκαιον Κριτήν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων, εραστά, τον δια ταύτα, αγχόνη χρησάμενον. Φεύγε ακόρεστον ψυχήν, τη Διδασκάλω τοιαύτα τολμήσασαν. Ο περί πάντας αγαθός, Κύριε, δόξα σοι.

Το, Κύριε ελέησον (μ΄), μετανοίας όσας θέλεις και αμέσως τας επομένας Ικετηρίους Ευχάς.

ΣΤΙΧΟΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ

[Περί του, πως δει προσέρχεσθαι τοις Αχράντοις Μυστηρίοις]

Συμεών του μεταφραστού

Μέλλων φαγείν, άνθρωπε, Σώμα Δεσπότου,

φόβω πρόσελθε, μη φλεγής. Πυρ τυγχάνει.

Θείον δε πίνων Αίμα προς μετουσίαν,

Πρώτον καταλλάγηθι τοις σε λυπούσι,

Επειτα θαρρών, μυστικήν βρώσιν φάγε.

Ἄλλοι ὅμοιοι

Προ του μετασχεῖν της φρικώδους θυσίας

Του ζωοποιού Σώματος του Δεσπότη,

Τώδε πρ'οσευξαι τω τρόπω μετά τρόμου.

ΕΥΧΗ Α'

Του Μεγάλου Βασιλείου

Δέσποτα Κύριε ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς αθανασίας, ὁ πάσης ορατῆς καὶ αοράτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς συναίδιος Υἱός, καὶ συνάναρχος, ὁ δι' υπερβολὴν ἀγαθότητος ἐπ' εσχάτων τῶν ἡμερῶν σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς, καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τοῦ οικείου σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας φύσιν ἡμῶν, αὐτός, ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι καμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλίνον το οὐς σου ἐμοί, ἀκὶ εἰσάκουσον τῶν ρημάτων μου. Ἥμαρτον γὰρ Κύριε, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου. παρώργισα γὰρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σὰς ἐντολὰς παραβάς, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προστάγμασιν. Ἀλλὰ συ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμος τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι τὰς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντων ἀναμένων ἐπιστροφὴν. Συ γὰρ εἶπας, φιλόφρονε, διὰ τοῦ Προφήτου σου, ὅτι οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν. οὐ γὰρ βούλει, Δέσποτα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδὲ εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπωλεία ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις πάντας σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Διὸ καγὼ, εἰ καὶ ἀνάξιος εἰμὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἐμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἀμαρτίᾳ καὶ τὰς ἡδοναῖς δουλῶσας, καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποῖημα καὶ πλάσμα σὸν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἐμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος. Τῇ δε σὴ ἀμετρήτῳ εὐσπλαχνίᾳ θαρρήσας προσέρχομαι. Δέχαι οὖν καμὲ, φιλόφρονε Χριστέ, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Ληστήν, ὡς τὸν Τελώνην, καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον, καὶ ἄρον μου τὸ βαρὺ φορτίον τῶν ἀμαρτιῶν, ὁ τὴν ἀμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου, καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος. ὁ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων. ὁ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου. ἵνα, ἐν καθάρῳ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου, τῶν Ἀγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἁγίῳ Σώματί σου καὶ Αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοί κατοικούντα καὶ μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. Ναι, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου.

Και μη εις κρίμα μοι γένοιτο η μετάληψις των αχράντων και ζωοποιών Μυστηρίων σου, μηδέ ασθενής γενοίμην ψυχή τε και σώματι, εκ του αναξίως αυτών μεταλαμβάνειν. αλλά δος μοι, μέχρι τελευταίας μου αναπνοής, ακατακρίτως υποδέχεσθαι την μερίδαν των Αγιασμάτων σου, εις Πνεύματος αγίου κοινωνίαν, εις εφόδιον ζωής αιωνίου, και εις ευπρόσδεκτον απολογίαν επί του φοβερού βήματός σου. όπως αν καγώ, συν πάσι τοις εκλεκτοίς σου, μέτοχος γένωμαι των ακηράτων σου αγαθών, ων ητοιμάσας τοις αγαπώσι σε, Κύριε. εν οίς δεδοξασμένος υπάρχεις εις τους αιώνας. Αμήν.

ΕΥΧΗ Β'

Του Ιδίου

Οίδα, Κύριε, ότι αναξίως μεταλαμβάνω του αχράντου σου Σώματος και του τιμίου σου Αίματος, και ένοχος ειμί, και κρίμα εμαυτώ εσθίω και πίνω, μη διακρίνων το Σώμα και Αίμα σου του Χριστού και θεού μου. αλλά τοις οικτιρμοίς σου θαρρών, προσέρχομαί σοι τω ειπόντι. Ο τρώγων μου την Σάρκα και πίνων μου το Αίμα, εν εμοί μένει, καγώ εν αυτώ. Σπλαγχνίσθητι ουν, Κύριε, και μη παραδειγματίσης με τον αμαρτωλόν, αλλά ποιήσον μετ' εμού κατά το έλεός σου. και γενέσθω μοι τα Άγια ταύτα εις ίασιν, και κάθαρσιν, και φωτισμόν, και φυλακτήριον, και εις αποτροπήν πάσης φαντασίας και πονηράς πράξεως και ενεργείας διαβολικής, κατά διάνοιαν της εν τοις μέλεσί μου ενεργουμένης. εις παρρησίαν και αγάπην την προς σε. εις διόρθωσιν βίου και ασφάλειαν. εις αύξησιν αρετής και τελειότητος. εις πλήρωσιν εντολών, εις Πνεύματος Αγίου κοινωνίαν, εις εφόδιον ζωής αιωνίου, και εις απολογίαν ευπρόσδεκτον την επί του φοβερού βήματός σου. μη εις κρίμα, ή εις κατάκριμα.

ΕΥΧΗ Γ'

Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Κύριε, ο Θεός μου, οίδα, ότι ουκ ειμι άξιος, ουδέ ικανός, ίνα μου υπό την στέγην εισέλθης του οίκου της ψυχής, διότι όλη έρημος και καταπετούσα εστι, και ουκ έχεις παρ' εμοί τόπον άξιον του κλίνειν την κεφαλήν. Αλλ' ως εξ ύψους ημάς εταπεινώσας σεαυτόν, συμμετρίασον και νυν τη ταπεινώσει μου. Και ως κατεδέξω εν σπηλαίω και φάτνη αλόγων ανακλιθήναι, ούτω κατάδεξαι και εν τη φάτνη της αλόγου μιυ ψυχής και εν τω εσπλωμένω μου σώματι εισελθείν. Και ως ουκ απηξίωσας εισελθείν και συνδειπνήσαι αμαρτωλοίς, εν τη οικία Σίμωνος του λεπρού, ούτω κατάδεξαι εισελθείν και εις τον οίκον της ταπεινής μου ψυχής, του λεπρού και αμαρτωλού. Και ως

ουκ απώσω την ομοίαν μου πόρνην και αμαρτωλόν, προσερχομένην και απτομένην σου, ούτω σπλαγχνίσθητι και επ' εμοί τω αμαρτωλά, προσερχομένω και απτομένω σου. Και ως ουκ εβδολεύω το ρυπαρόν εκείνης στόμα και εναγές καταφιλούν σε, μηδέ εμού βδελύξη το ρυπαρώτερον εκείνης στόμα και εναγέστερον, μηδέ τα έμμουσα και ακάθαρτά μου χείλη και βέβηλα και την ακαθαρτοτέραν μου γλώσσαν. Αλλά γενέσθω μοι ο άνθραξ του παναγίου σου σώματος και του τιμίου σου αίματος εις αγιασμόν και φωτισμόν και ρώσιν της ταπεινής μου ψυχής και του σώματος. εις κουφισμόν του βάρους των πολλών μου πλημελλημάτων. εις φυλακτήριον πάσης διαβολικής ενεργείας. εις αποτροπήν και εμπόδιον της φαύλης μου και πονηράς συνηθείας. εις απονέκρωσιν των παθών. εις περιποίησιν των εντολών σου. εις προσθήκην της θείας σου χάριτος και της σης βασιλείας οικείωσιν. Ου γαρ ως καταφρονών προσέρχομαί σοι, Χριστέ ο Θεός, αλλ' ως θαρρών τη αφάτω σου αγαθότητι. και ίνα μη, επιπολύ αφιστάμενος της κοινωνίας σου, θηριάλωτος υπό του νοητού λύκουν γένωμαι. Δό δέομαί σου. ως μόνος ων άγιος, Δέσποτα, αγίασον μου την ψυχήν και το σώμα, τον νουν και την καρδίαν, τους νεφρούς και τα σπλάχνα, και όλον με ανακαίνισον, και ρίζωσον τον φόβον σου εν τοις μέλεσί μου, και τον αγιασμόν σου ανεξάλειπτον απ' εμού ποιήσον. Και γενού μοι βοηθός και αντιλήπτορ, κυβερνών εν ειρήνη την ζωήν μου, καταξιών με και εκ της εκ δεξιών που παραστάσεως μετά των Αγίων σου. ευχαίς και πρεσβείαις της παναχράντου σου Μητρός, των αύλων σου λειτουργών και αχράντων δυνάμεων, και πάντων των Αγίων, των απ' αιώνος σοι ευαρεστησάντων. Αμήν.

ΕΥΧΗ Δ'

Του ιδίου

Ουκ ειμί ικανός, Δέσποτα Κύριε, ίνα εισέλθης υπό την στέγην της ψυχής μου. αλλ' επειδή βούλει συ, ως φιάνθρωπος, οικείν εν εμοί, θαρρών προσέρχομαι. Κελεύεις, αναπετάσω τας πύλας, ας συ μόνος εδημιούργησας, και εισέρχη μετά φιλανθρωπίας, ως πέφυκας. εισέρχη, και φωτίζεις τον εσκοτισμένο μου λογισμόν. Πιστεύω, ως τούτο ποιήσεις. ου γαρ Πόρνην προσελθούσαν σοι μετά δακρύων απέφυγες, ουδέ Τελώνην απεβάλου μετανοήσαντα, ουδέ Ληστήν επιγνόντα την βασιλείαν σου απεδίδωξας, ουδέ Διώκτην μετανοήσαντα κατέλιπες, ο ήν. αλλά τους υπό της μετανοίας σου προσαχθέντας, άπαντας εν τω χορώ των σων φίλων κατέταξας, ο μόνος υπάρχων ευλογημένος πάντοτε, νυν, και εις τους απέραντους αιώνας. Αμήν.

ΕΥΧΗ Ε΄

Του ιδίου

Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός μου, άνες, άφες, ιλάσθητι και συγχώρησόν μοι τω αμαρτωλώ και αχρειώ και αναξίω δούλω σου τα πταίσματα, και πλημμελήματα, και παραπτώματά μου, όσα σοι εκ νεότητός μιυ μέχρι της παρούσης ημέρας και ώρας ήμαρτον, είτε εν γνώσει και αγνοία, είτε εν λόγοις, ή έργοις, ή ενθυμήμασιν, ή διανοήμασι και επιτηδεύμασι, και πάσαις μου ταις αισθήσεσι. Και τη πρεσβεία της ασπόρωσ κυήασης σε παναχράντου και αειπαρθένου Μαρίας, της Μητρός σου, της μόνης ακαταισχύντου ελπίδος, και προστασίας και σωτηρίας μου, καταξιώσόν με ακατακρίτως μεταλαβείν των αχράντων και αθανάτων, και ζωοποιών, και φρικτών Μυστηρίων σου, εις άφεςιν αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. εις αγιασμόν και φωτισμόν, και ρώμην, και ίασιν, και υγείαν ψυχής τε και σώματος. και εις εξάλειψην και παντελή αφανισμόν των πονηρών μου λογισμών, και ενθυμήσεων, και προλήψεων, και νυκτερινών φαντασιών των σκοτεινών και πονηρών πνευμάτων. Ότι σου εστιν η βασιλεία, και η δύναμις, και η δόξα, και η τιμή, και η προσκύνησις, συν τω Πατρί, και τω αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΣΤ΄

Του ιδίου

Δέσποτα Κύριε Ιησού Χριστέ, ο θεός ημών, ο μόνος έχων εξουσίαν ανθρώποις αφιέναι αμαρτίαις ως αγαθός και φιλόανθρωπος, πάριδέ μου πάντα τα εν γνώσει και αγνία πταίσματα, και αξιώσόν με ακατακρίτως μεταλαβείν των θείων, και ενδόξων, και αράντων, και ζωοποιών σου Μυστηρίων, μη εις κόλασιν, μη εις προσθήκην αμαρτιών, αλλ' εις καθαρισμόν, και αγιασμόν, και αρραβώνα της μελλούσης ζωής και βασιλείας, εις τείχος, και βοήθειν, και ανατροπήν των εναντίων, και εις εξάλειψην των πολλών μου πλημμελημάτων. Συ γαρ ει Θεός ελέους και οικτιρμών και φιλανθρωπίας, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω Πατρί, και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΕΥΧΗ Ζ'

Του ιδίου ή μάλλον Συμεών του Νέου

Εκ των θείων ερωτήσεων της αγίας Μεταλήψεως

Από ρυπαρών χειλέων,

από βδελυράς καρδίας,

από ακαθάρτου γλώσσης,

εκ ψυχής ερρυπωμένης,

δέξαι δέησιν, Χριστέ μου.

και μη παρωσάμενός μου,

μη τους λόγους, μη τους τρόπους,

μηδέ την αναισχυντίαν,

δός μοι παρρησιανλέγειν ά βεβούλευμαι, χριστέ μου.

μάλλον δε και δίδαζόν με,

τι με δεί ποιείν και λέγειν.

Ήμαρτον υπέρ την πόρνην,

ή μαθούσα που κατάγεις,

μύρον εξωνησαμένη

ήλθε τολμηρώς αλείψαι

σου τους πόδας του Χριστού μου,

του Δεσπότη και Θεού μου.

Ως εκείνην ουκ απώσω

προσελθούσαν εκ καρδίας,

Μηδ' εμέ βδελύξη, Λόγε.

σους δε πάρασχέ μοι πόδας

και κρατήσαι, και φιλήσαι,
και τω ρείθρω των δακρύων,
ως πολυτιμήτω μύρω,
τούτους τολμηρώς αλείψαι.
Πλύνον με τοις δάκρυσί μου,
κάθαρον αυτοίς με λόγε.
Ἄφες και τα πταίσματά μου
και συγγνώμην πάρασχέ μοι.
Οίδας των κακῶν το πλήθος,
οίδας και τα τραύματά μου,
και τους μώλωπας οράν μου,
αλλά και την πίστιν οίδας,
και την προθυμίαν βλέπεις,
και τους στεναγμούς ακούεις,
Ου λανθάνει σε Θεέ μου,
ποιητά μου, λυτρωτά μου,
ουδέ σταλαγμός δακρύων,
ουδέ σταλαγμού τι μέρος.
Το μεν ακατέργαστόν μου,
ἐγνώσαν οι οφθαλμοί σου.
επί το βιβλίον δε σου
και τα μήπω πεπραγμένα
γεγραμμένα σοι τυγχάνει.
Ἴδε την ταπείνωσίν μου,

ἴδε μου τον κόπον, ὅσος,
και τας αμαρτίας πάσας
ἄφες μοι, Θεέ των ὅλων,
ἵνα καθαρά καρδία,
περιτρόμω διανοία
και ψυχὴ συντετριμμένη,
και των ἀχραντων σου μετάσχω
και πανάγνων Μυστηρίων,
οις ζούται και θεούται
πας ο τρώγων σε και πίνων
ἐξ ειλικρινούς καρδίας.

Πας ο τρώγων μου την Σάρκα,
πίνων δε μου και το Αἷμα,
ἐν εμοί μεν οὔτος μένει,
ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω.

Ἀληθῆς ο λόγος πάντως
του Δεσπότη και Θεοῦ μου.

Των γαρ θείων ο μετέχων
και θεοποιῶν χαρίτων,
οὔμενουν, ουκ ἔστι μόνος,
ἀλλὰ μετὰ σου, Χριστέ μου,
του φωτός του τρισηλίου,
του φωτίζοντος τον κόσμον.

Ἴνα γουν μη μόνος μένω,

δίχα δου του Ζωοδότου,
της πνοής μου, της ζωής μου,
του αγαλλιάματός μου,
της του κόσμου σωτηρίας,
δια τούτο σοι προσήλθον,
ως οράς μετά δακρύων
και ψυχής συντετριμμένης,
λύτρον των εμών πταισμάτων
ικετεύων του λαβείν με,
και των σων ζωοπαρόχων
και αμέμπτων Μυστηρίων
μετασχείν ακατακρίτως,
ίνα μείνης, καθώς είπας,
μετ' εμού του τρισαθλίου.
ίνα μη, χωρίς ευρών με
της σης χάριτος, ο πλάνος,
αφαρπάση με δολίως,
και πλανήσας απαγάγη
των θεοποιών σου λόγων.
Δια τούτο σοι προσπίπτω,
και θερμώς αναβοώ σοι.
Ως τον Άσωτων εδέξω,
και την Πόρνην προσελθούσαν,
Ούτω δέξαι με τον πόρνον

και τον άσωτον, Οικτίρμον,
εν ψυχή συντετριμμένη
νυν με προερχόμενόν σοι.
Οίδα, Σώτερ, 'οτι άλλος,
ως εγώ, ουκ έπταισέ σοι
ουδέ έπραξε τας πράξεις,
άς εγώ κατειργασάμην.
Αλλά τούτο πάλιν οίδα,
ως ου μέγεθος πταισμάτων,
ουχ αμαρτημάτων πλήθος,
υπερβαίνει του Θεού μου
την πολλήν μακροθυμίαν,
και φιλανθρωπίαν άκραν.
αλλ' ελαίω συμπαθείας,
τους θερμώς μετανοούντας,
και καθαίρεις και λαμπρύνεις
και φωτός ποιείς μετόχους,
κοινωνούς θεότητός σου
εργαζόμενος αφθόνως.
και, το ξένον και Αγγέλοις
και ανθρώπων διανοίας,
ομιλείς αυτοίς πολλάκις
ώσπερ φίλοις σου γνησίσις.
Ταύτα τολμηρόν ποιεί με,

ταύτα με πτεροί, Χριστέ μου.
και θαρρών ταις σαις πλουσίαις
προς ημάς ευεργεσίαις,
χαίρων τε και τρέμων άμα,
του πυρός μεταλαμβάνω,
χόρτος ων, και, ξένον θαύμα!
δροσιζόμενος αφράστως,
ωσπερούν η βάτος πάλαι,
η αφλέκτως καιομένη.
Τοίνυν, ευχαρίστω γνώμη,
ευχαρίστω δε καρδία,
ευχαρίστοις μέλεσί μου
της ψυχής και της σαρκός μου,
προσκυνώ και μεγαλύνω
και δοξάζω σε, Θεέ μου,
ως ευλογημένα όντα
νυν τε και εις τους αιώνας.

Ευχή η'. Συμεών του Μεταφραστου.

Ο μόνος καθαρός και ακήρατος Κύριος, ο δι' οίκτον φιλανθρωπίας
ανεκδιήγητον το ημέτερον όλον προσλαβόμενος φύραμα εκ των αγνών και
παρθενικών αιμάτων της υπερφυώς κυησάσης σε, Πνεύματος θείου
επελεύσει και ευδοκία Πατρός αιδίου, Χριστέ Ιησού, σοφία Θεού και
ειρήνη και δύναμις, ο τω προσλήμματί σου τα ζωοποιά και σωτήρια πάθη
καταδεξάμενος, τον σταυρόν, τους ήλους, την λόγχην, τον θάνατον,
νέκρωσόν μου τα ψυχοφθόρα πάθη του σώματος. Ο τη ταφή σου τα του
άδου σκυλεύσας βασιλεια, θάψον μου δια των αγαθών λογισμών τα πονηρά
διαβούλια, και τα της πονηρίας πνεύματα διασκέδασον. Ο τη τριημέρω σου
και ζωηφόρω αναστάσει τον πεπρωκότα πραπάτορα αναστήσας,

ανάστησόν με τη αμαρτία κατολισθήσαντα, τρόπους μοι μετανοίας υποπιθέμενος. Ο τη ενδόξω σου αναλήψει της σαρκός θεώσας το πρόσλημμα και τούτο τη δεξιά καθέδρα τιμήσας του Πατρός, αξίωσόν με, δια της των αγίων σου μυστηρίων μεταλήψεως, της δεξιάς μερίδος των σωζομένων τυχεῖν. Ο τη επιδημία του παρακλήτου Πνεύματος σκεύν τίμια τους ιερούς σου μαθητάς εργασάμενος, δοχείον καμέ της αυτού ανάδειξον επελεύσεως. Ο μέλλον πάλιν έρχεσθαι κρίναι την οικουμένην εν δικαιοσύνη, ευδόκησον καμέ προϋπαντήσαι σοι εν νεφέλαις, τω ποιητή και πλάστη μου, συν πάσι τοις Αγίοις σου, ίνα ατελευτήτως δοξολογώ και ανυμνώ σε, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων Αμήν.

Ευχή θ'. Ιωάννου του Δαμασκηνού.

Προ των θυρών του ναού σου παρέστηκα και των δεινών λογισμών ουκ αφίσταμαι. αλλά συ, Χριστέ ο Θεός, ο τελώνην δικαιώσας και Χαναναίαν ελεήσας και τω ληστή Παραδείσου πύλας ανοίξας, άνοιξόν μοι τα σπλάχνα της φιλανθρωπίας σου και δέξαι με προσερχόμενον και απτόμενόν σου, ως την πόρνην και την αιμόρρουν. η μεν γαρ του κρασπέδου σου αφαμένη, ευχερών την ίασιν έλαβεν. η δε, τους σους αχράντους πόδας κρατήσασα, την λύσιν των αμαρτημάτων εκομίσατο. Εγώ δε ο ελεεινός, όλον σου το σώμα τολμών δέξασθαι, μη καταφλεχθείην. αλλά δέξαι με ώσπερ εκείνας και φώτισόν μου τα της ψυχής αισθητήρια, καταφλέγων μου τα της αμαρτίας εγκλήματα, πρεσβείας της ασπόρωσ τεκούσης σε και των επουρανίων δυνάμεων. ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ευχή ι'. Ιωάννου του Χρυσοστόμου.

Πιστεύω. Κύριε, και ομολογώ, ότι συ εί ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος, ο ελθών εις τον κόσμον αμαρτωλούς σώσαι, ων πρώτος ειμι εγώ. Έτι πιστεύω, ότι τούτο εστί υτο άχραντον σώμα σου, και τούτο αυτό εστί το τίμιον αίμα σου. Δέομαι ούν σου. ελέησόν με και συγχώρησόν μοι τα παραπτώματά μου, τα εκούσια και τα ακούσια, τα εν λόγω, τα εν έργω, τα εν γνώσει και αγνοία. και αξίωσόν με ακατακρίτως μετασχειν των αχράντων σου μυστηρίων, εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

Απερχόμενος δε μεταλαβείν, λέγε τους παρόντας στίχους.

Συμεών του Μεταφραστού.

Ιδού, βαδίζω προς θείαν κοινωνίαν.

Πλαστουργέ, μη φλέξης με τη μετουσία.

πυρ γαρ υπάρχεις τους αναξίους φλέγον.

αλλ' ουν κάθαρον εκ πάσης με κηλίδος.

Είτα.

Του δείπνου σου του μυστικού, σήμερον Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε. ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω, ου φίλημα σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας. αλλ' ως ο ληστής ομολογώ σοι. μνήσθητί μου, Κύριε, εν τη βασιλεία σου.

Και τους στίχους τούτους.

Θεουργόν αίμα φρίξον, άνθρωπε, βλέπων.

άνθραξ γαρ εστί τους αναξίους φλέγων.

Θεού το σώμα και θεοί με και τρέφει.

θεοί το πνεύμα, τον δε νουν τρέφει ξένως.

Και τα τροπάρια ταύτα.

Έθελξας πόθω με, Χριστέ, και ηλλοίωσας τω θείω σου έρωτι. αλλά κατάφλεξον πυρί αύλω τας αμαρτίας μου, και εμπλησθήναι της εν σοι τρυφής καταξίωσον, ίνα των δύο σκιρτών μεγαλύνω, αγαθέ, παρουσίας σου.

Εν ταις λαμπρότησι των αγίων σου, πως εισελεύσομαι ο ανάξιος; εάν γαρ τυλμήσω συνεισελθείν εις τον νυμφώνα, ο χιτών με ελέγχει, ότι ουκ έστι του γάμου, και δέσμιος εκβαλούμαι υπό των αγγέλων. Καθάρισον, Κύριε, τον ρύπον της ψυχής μου, και σώσον με ως φιλόανθρωπος.

Και την παρούσαν ευχήν.

Δέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός μου, μη εις κρίμα μοι γένοιτο τα άγια ταύτα, δια το ανάξιον είναι με, αλλ' εις κάθαρσιν και αγιασμόν ψυχής τε και σώματος και εις αρραβώνα της μελλούσης ζωής και βασιλείας. Εμοί δε το προσκολλάσθαι τω Θεώ αγαθόν εστι, τίθεσθαι εν τω Κυρίω την ελπίδα της σωτηρίας μου.

Και πάλιν. Του δείπνου σου του μυστικού...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ

Στίχοι εις την Ευχαριστία προτρεπτικοί

Επὶ δὲ τύχης τῆς καλῆς μετουσίας

Τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν Δωρημάτων,

Ἵμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα,

καὶ τάδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε.

Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Καὶ ἀμέσως τὰς ἐπομένας εὐχαριστηρίους Ευχάς:

Ἀνωνύμου συγγραφέως

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπόσω με τὸν ἀμαρτωλὸν, ἀλλὰ κοινῶν με γενέσθαι τῶν Ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλὰ, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανὼν τε καὶ ἀναστὰς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιὰ σου Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσία καὶ ἁγιασμῶ ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δὸς γενέσθαι ταῦτα καμοῖ ἐἰς ἰασίν ψυχῆς τε καὶ σώματος, ἐἰς ἀποτροπὴν παντός ἐναντίου, ἐἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, ἐἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, ἐἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, ἐἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, ἐἰς πλησμονὴν σοφίας, ἐἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, ἐἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οικειώσιν. Ἴνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διαπαντός, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῦ τῆδε βίου ἀπάρας, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἐἰς τὴν αἰδίων καταστήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν εορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σου προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετὸν καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σε ὑμνεῖ πάσα ἡ κτίσις ἐἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεός, Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοὶ ἐπὶ πάνσιν οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων. Δέομαι οὖν σου,

αγαθὲ και φιλάνθρωπε. Φύλαξον με υπό την σκέπην σου, και εν τή των πτερύγων σου σκιά. Και δώρησαί μοι εν καθαρώ συνειδότι, μέχρις εσχάτης μου αναπνοής, επαξίως μετέχειν των Αγιασμάτων σου, εις άφεσιν αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Σύ γαρ εί ο άρτος της ζωής, η πηγή του αγιασμού, ο δοτήρ των αγαθών. Και σοί την δόξαν αναπέμπομεν συν τω Πατρί, και τω Αγίω Πνεύματι, νύν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Συμεών του Μεταφραστού

Οδούς τροφήν μοι σάρκα σήν εκουσίως,
ο πύρ υπάρχων και φλέγων αναξίους,
μη δή καταφλέξης με, μή, Πλαστουργέ μου.
Μάλλον διέλθε προς μελών μου συνθέσεις,
εις πάντας αρμούς, εις νεφρούς, εις καρδίαν,
φλέξον δ' ακάνθας των όλων μου πταισμάτων.
Ψυχήν κάθαρον, αγίασον τας φρένας.
Τας ιγνύας στήριξον οστέοις άμα.
Αισθήσεων φώτισον απλήν πεντάδα.
Ολον με τω σώ συγκαθήλωσον φόβω.
Αεί σκέπε, φρούρει τε και φύλαττέ με
Εκ παντός έργου, και λόγου ψυχοφθόρου.
Άγγιζε και κάθαρε, και ρύθμιζέ με,
κάλλυνε, συνέτιζε, και φώτιζε με.
Δείξον με στον σκήνωμα της αμαρτίας,
Ιν ως στον οίκο, εισόδω κοινωνίας,
Ως πύρ με φεύγη πάς κακούργος, πάν πάθος.
Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ηγιασμένους,
Τας ταξιαρχίας τε των Ασωμάτων,

Τον Πρόδρομόν σου τους σοφούς Αποστόλους,
Προς τοις δέ, σην άχραντον αγνήν Μητέρα.
’Ων τας λιτάς, εύσπλαχνε δέξαι, Χριστέ μου,
και φωτός παιδα τον σον έργασαι λάτρην.
Σύ γαρ υπάρχεις αγιασμός και μόνος
Ημών, αγαθέ, των ψυχών και λαμπρότης.
Και σοί πρεπόντως, ως θεώ και Δεσπότη,
Δόξαν άπαντες πέμπομεν καθ’ ημέραν.

Ανωνύμου

Το σώμα σου το άγιον, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, γένοιτο μοι εις
ζωήν αιώνιον, και το Αίμα σου το τίμιον εις άφεσιν αμαρτιών. Γένοιτο δέ
μοι η ευχαριστία αύτη εις χαράν, υγείαν και ευφροσύνην. Και εν τη φοβερά
και δευτέρα ελεύσει σου αξίωσόν με τον αμαρτωλόν στήναι εκ δεξιών της
σης δόξης. πρεσβείαις της παναχράντου σου Μητρός, και πάντων σου των
Αγίων. Αμήν.

Ανωνύμου

Εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, το φώς της εσκοτισμένης μου ψυχής, η ελπίς,
η σκέπη, η καταφυγή, η παραμυθία, το αγαλλίαμά μου, ευχαριστώ σοι, ότι
ηξίωσας με τον ανάξιον κοινωνόν γενέσθαι του αχράντου Σώματος και του
τιμίου Αίματος του Υιού σου. Αλλ’ η τεκούσα το αληθινόν φώς, φώτισον μου
τους νοητούς οφθαλμούς της καρδιάς. Η την πηγήν της αθανασίας
κυήσασα, ζωοποίησόν με τον τεθνατωμένον τη αμαρτία. Η του ελεήμονος
Θεού φιλεύσπλαχνος Μητηρ, ελέησόν με, και δός κατάνυξιν και συντριβήν
εν τη καρδιά μου, και ταπείνωσιν εν τοις διανοήμασί μου, και ανάκλησιν εν
ταις αιχμαλωσίαις των λογισμών μου. Και αξίωσόν με μέχρι τελευταίας μου
αναπνοής, ακατακρίτως υποδέχεσθαι των αχράντων Μυστηρίων τόν
αγιασμόν, εις ίασιν ψυχής τε και σώματος. Και παράσχου μοι δάκρυα
μετάνοιας και εξομολογήσεως εις το υμνείν και δοξάζειν σε πάσας τας
ημέρας της ζωής μου. ’Οτι ευλογημένη και δεδοξασμένη υπάρχεις εις τους
αιώνας. Αμήν.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

Ποίημα Θεοκτίστου Μοναχού του Στουδίτου.

Ωδή α' . ' Ηχος β' . Εν βυθώ κατέστρωσε.

Ιησού γλυκύτατε Χριστέ, Ιησού μακρόθυμε, τα της ψυχής μου θεράπευσον τραύματα, Ιησού και γλύκανον, την καρδίαν μου πολυέλεε δέομαι, Ιησού σωτήρ μου, ίνα μεγαλύνω σε σωζόμενος.

Ιησού γλυκύτατε Χριστέ, Ιησού διάνοιξον, της μετανοίας μοι πύλας φιλάνθρωπε, Ιησού και δέξαι με, σοι προσπίπτοντα και θερμώς εξαιτούμενον, Ιησού σωτήρ μου, των πλημμελημάτων την συγχώρησιν.

Ιησού γλυκύτατε Χριστέ, Ιησού εξάρπασον, εκ της χειρός του δολίου Βελίαρ με, Ιησού και ποίησον, δεξιόν καμέ παραστάτην της δόξης σου, Ιησού Χριστέ μου, μοίρας ευωνύμου λυτρωσάμενος.

Θεοτόκιον

Ιησού γεννήσασα Θεόν, Δέσποινα δυσώπησον, υπέρ αχρείων ικετών πανάχραντε, όπως της κολάσεως, ταις πρεσβείαις σου λυτρωθώμεν αμόλυντε, οι μεμολυσμένοι, δόξης αϊδίου απολαύσαντες.

Ωδή γ' . Εν πέτρα με της πίστεως.

Εισάκουσον φιλάνθρωπε Ιησού μου, του δούλου σου βοώντος εν κατανύξει, και ρύσαι Ιησού μου της καταδίκης, και της κολάσεως, μόνε μακρόθυμε, Ιησού γλυκύτατε πολυέλεε.

Υπόδειξε τον δούλον σου Ιησού μου, προσπίπτοντα συν δάκρυσιν Ιησού μου, και σώσον Ιησού μου μετανοούντα, και της γεέννης με, Δέσποτα λύτρωσαι, Ιησού γλυκύτατε πολυέλεε.

Τον χρόνον Ιησού μου όν δέδωκάς μοι, εις πάθη εδαπάνησα Ιησού μου, διό με Ιησού μου μή απορρίψης, αλλ' ανακάλεσαι, δέομαι Δέσποτα, Ιησού γλυκύτατε και διάσωσον.

Θεοτόκιον

Παρθένε η τεκούσα τον Ιησούν μου, ικέτευε ρυσθήναι με τής γεέννης, η μόνη προστασία των θλιβομένων, θεοχαρίτωτε, και καταξίωσον, της ζωής πανάμωμε της αγήρω με.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Σωτήρ μου Ιησού, ο τον άσωτον σώσας, σωτήρ μου Ιησού, ο δεξάμενος πόρνην, καμέ νύν ελέησον, Ιησού πολυέλεε. Σώσον οίκτειρον, ώ Ιησού ευεργέτα, ώσπερ ώκτειρας, τον Μανασσήν Ιησού μου, ως μόνος φιλάνθρωπος.

Ωδή δ'. Ελήλυθας εκ παρθένου.

Θεράπευσον, Ιησού μου ψυχής μου τα τραύματα, Ιησού μου δέομαι, και της χειρός με εξάρπασον, Ιησού μου εύσπλαχνε, του ψυχοφθόρου Βελίαρ και διάσωσον.

Ημάρτηκα, Ιησού μου γλυκύτατε εύσπλαχνε. Ιησού μου σώσον με, τον προσφυγόντα τη σκέπη σου, Ιησού μακρόθυμε, και της βασιλείας της σής με καταξίωσον.

Ουχ ήμαρτεν, Ιησού μου ουδείς ώσπερ ήμαρτον, εγώ ο ταλαίπωρος, νυν δε προσπίπτω δεόμενος. Ιησού μου σώσον με, και την ζωήν Ιησού μου κληροδότησον.

Θεοτοκίον

Πανύμνητε, Ιησούν η γεννήσασα Κύριον, αυτόν καθικέτευε, του λυτρωθήναι κολάσεως, πάντας τους υμνούντας σε, και Θεοτόκον κυρίως ονομάζοντας.

Ωδή ε'. Ο φωτισμός των εν σκότει.

Σύ φωτισμός, Ιησού μου νοός μου, σύ σωτηρία, της απεγνωσμένης ψυχής μου Σώτερ, συ Ιησού μου της κολάσεως ρύσαι, και γεέννης εμέ κραυγάζοντα, σώσον Ιησού μου, Χριστέ με τον άθλιον.

Ολοσχερώς, Ιησού μου προς πάθη της ατιμίας, καταβεβλημένος ήδη κραυγάζω. Συ Ιησού μου, βοηθείας μοι χείρα, καταπέμψας έκσπασον κράζοντα, σώσον Ιησού μου Χριστέ με τον άθλιον.

Βέβηλον νούν, Ιησού περιφέρων αναβοώ σοι. Κάθαρον του ρύπου με των παισμάτων, και λύτρωσαί με τον εις βάθη κακίας, εξ αγνωσίας κατολισθήσαντα, σώτερ Ιησού μου, και σώσον με δέομαι.

Θεοτοκίον

Τον Ιησού, η γεννήσασα Κόρη θεοκυήτορ, τούτον εκδυσώπει σωθήναι πάντας τους ορθοδόξους, μοναστάς και μιγάδας, και γεέννης ρυσθήναι κράζοντας. Πλήν σου προστασίαν, βεβαίαν ουκ έγνωμεν.

Ωδή στ' . Εν αβύσσω παισμάτων.

Ιησού μου Χριστέ πολυέλεε, εξομολογούμενον δέξαι με Δέσποτα, ώ Ιησού και σώσον με, και φθοράς Ιησού με εξάρπασον.

Ιησού μου ου γέγονεν έτερος, άσωτος ουδείς, ως εγώ ο ταλαίπωρος, ώ Ιησού φιλάνθρωπε. αλλά συ Ιησού με διάσωσον.

Ιησού μου και πόρνην και άσωτον, και τον Μανασσήν και τελώνην νενίκηκα, ώ Ιησού μου πάθεισι, και ληστήν Ιησού Νινευίτας τε.

Θεοτοκίον

Ιησούν τον Χριστόν μου κυήσασα, άχραντε Παρθένε, η μόνη αμόλυντος, μεμολυσμένον όντα με πρεσβειών σου υσώπω νυν κάθαρον.

Κοντάκιον. Ήχος δ' . Επεφάνης σήμεραν

Ιησού γλυκύτατε, το φώς του κόσμου, της ψυχής μου φώτισον, τους οφθαλμούς Υιέ Θεού, τη θεαυγεί σου λαμπρότητι, ίνα υμνώ σε το φώς το ανέσπερον.

Ωδή ζ' . Εικόνοσ χρυσής.

Χριστέ Ιησού, ουδείς ήμαρτεν εν γή εκ του αιώνος, ώ Ιησού μου ώσπερ ήμαρτον, εγώ ο τάλας και άσωτος. Οθεν Ιησού μου βοώ σοι. Μελωδούντα με οίκτειρον, ευλογητός εί ο Θεός, ο των πατέρων ημών.

Χριστέ Ιησού, εν τω φόβω σου βοώ. Καθήλωσον με, ώ Ιησού μου και κυβέρνησον, νυν πρός λιμένα τον εύδιον, όπως Ιησού μου οικτίρμον, μελωδώ σοι σωζόμενος. Ευλογητός εί ο Θεός, ο των πατέρων ημών.

Χριστέ Ιησού, μυριάκις υπεσχέθην σοι ο τάλας, ώ Ιησού μου τήν μετάνοιαν, αλλ' εψευσάμην ο άθλιος. Ήθεν Ιησού μου βοώ σοι. Την αναίσθητον μένουσαν, ψυχή μου φώτισον Χριστέ, ο των πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον

Χριστόν Ιησούν, η γεννήσασα φρικτώς και υπέρ φύσιν, αυτόν δυσώπει παναμώμητε, τα παρά φύσιν μου πταίσματα, πάντα συγχωρήσαι μοι Κόρη, ίνα κράζω σωζόμενος. Ευλογημένη η Θεόν σαρκί κυήσασα.

Ωδή η' . Τόν εν καμίνω του πυρός.

Σε Ιησού μου δυσωπώ. ως την πόρνην Ιησού μου ελυτρώσω, των πολλών εγκλημάτων, ούτω καμέ Ιησού, Χριστέ μου λύτρωσαι και κάθαρον, την ρερυπωμένην ψυχήν μου Ιησού μου.

Καθυποκύφας Ιησού, ταις αλόγοις ηδοναίς άλογος ώφθην, και τοις κτήνεσιν όντως, ώ Ιησού μου οικτρώς, ο τάλας Σώτερ αφωμοίωμαι. όθεν Ιησού με της αλογίας ρύσαι.

Περιπεσών ώ Ιησού, ψυχοφθόροις εν λησταίς απεγυμνώθην, την στολήν Ιησού μου, την θεούφαντον νύν, και κείμαι μώλωπι κατάστικτος. έλαιον Χριστέ μου επίχεε και οίνον.

Θεοτοκίον

Τον Ιησού μου και Θεόν, η βαστάσασα Χριστόν ανερμηνεύτως, Θεοτόκε Μαρία, τούτον δυσώπει αεί, κινδύνων σώζεσθαι τους δούλους σου, και τους υμνητάς σου απείρανδρε Παρθένε.

Ωδή θ' . Τον εκ Θεού Θεόν Λόγον.

Τον Μανασσήν Ιησού μου, τον τελώνην την πόρνην, τον άσωτον οικτίρμον Ιησού, και τον ληστήν υπερβέβηκα, Ιησού μου εν έργοις, αισχίστοις και απόποις Ιησού. αλλά σύ Ιησού μου, προφθάσας με διάσωσον.

Τους εξ Αδάμ Ιησού μου, αμαρτήσαντες πάντας, πρό νόμου και εν νόμω Ιησού, και μετά νόμον ο άθλιος, Ιησού μου και χάριν, νενίκηκα τοις πάθεσιν οικτρώς, αλλά συ Ιησού μου, τοις κρίμασί σου σώσον με.

Μη χωρισθώ Ιησού μου, της αφράστου σου δόξης, μη τύχω της μερίδος Ιησού, της ευωνύμου γλυκύτατε, Ιησού αλλά σύ με, τοις δεξιούς προβάτοις σου Χριστέ, Ιησού μου συντάξας, ανάπαυσον ως εύπλαχνος.

Θεοτοκίον

Τον Ιησού Θεοτόκε, ον εβάστασας μόνη, απείρανδρε Παρθένε Μαριάμ, τούτον αγνή εξιλεώσαι, ως Υιόν σου και Κτίστην, ρυσθήναι τους

προστρέχοντας εις σέ, πειρασμών και κινδύνων, και του πυρός του μέλλοντος.

Ἦχος πλ. δ' . Ὅλην αποθέμενοι.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία, Ἰησοῦ ἡ κάθαρσις, του νοός μου Δέσποτα πολυέλεε, Ἰησοῦ σώσον με, Ἰησοῦ σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου παντοδύναμε, μή καταλίπης με, σῶτερ Ἰησοῦ μου παντοδύναμε, μή καταλίπης με, σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, και λύτρωσαι κολάσεως, πάσης Ἰησοῦ και ἀξίωσον, τῆς τῶν σωζομένων, μερίδος Ἰησοῦ και τῶ χορῶ, τῶν ἐκλεκτῶν σου με σύναξον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν Ἀποστόλων ἡ δόξα, Ἰησοῦ μου καύχημα, τῶν μαρτύρων Δέσποτα παντοδύναμε, Ἰησοῦ σώσον με, Ἰησοῦ σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ωραιότατε, τον σοί προστρέχοντα, σῶτερ Ἰησοῦ μου ἐλέησον, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, πάντων Ἰησοῦ τῶν Ἁγίων σου, προφητῶν τε πάντων, σωτήρ μου Ἰησοῦ και τῆς τρυφῆς, του παραδείσου ἀξίωσον, Ἰησοῦ πανάγαθε.

Δόξα.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζόντων το κλέος, Ἰησοῦ μακρόθυμε, ἀσκητῶν ἐντρύφημα και καλλόπισμα. Ἰησοῦ σώσον με, Ἰησοῦ σωτήρ μου, σῶτερ Ἰησοῦ μου του δράκοντος, και τούτου τῶν παγίδων με, σῶτερ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον, λάκκου κατωτάτου, σωτήρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγών, και δεξιούς συναρίθμησον, Ἰησοῦ προβάτοις με.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Μη καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνη προστασία, Παναγία Δέσποινα, ἀλλά δέξαι δέησιν του ἱκέτου σου. Θλίψις γαρ ἔχει με, φέρειν ου δύναμαι, τῶν δαιμόνων τα τοξεύματα. Σκέλην ου κέκτημαι, ουδέ που προσφύγω ο ἄθλιος, πάντοθεν πολεμοῦμενος και παραμυθίαν ουκ ἔχω πλήν σου. Δέσποινα του κόσμου, ἐλπίς και προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς την δέησιν. Το συμφέρον ποιήσον.